

सृष्टिकर्ता बोलनुहुन्छ

अक्टोबर ३, २०२६ को लागि अध्याय १

""प्राचीन समयमा परमेश्वर हाम्रा पुर्खाहरूसँग अगमवक्ताहरूद्वारा धेरै पटक र विभिन्न रीतिले बोल्नुभयो, तर यी पछिल्ला दिनहरूमा उहाँ आफ्ना पुत्रद्वारा हामीसँग बोल्नुभएको छ, जसलाई उहाँले सबै कुराको हकदार नियुक्त गर्नुभयो, र जसद्वारा उहाँले ब्रह्माण्डको पनि सृष्टि गर्नुभयो।" (हिब्रू १:१-२)

के तपाईंले कहिल्यै परमेश्वरसँग प्रत्यक्ष रूपमा कुरा गर्नुभएको छ? के तपाईंले कहिल्यै उहाँको आवाज सुन्न सक्नुभएको छ? यसको उत्तर स्पष्ट छ: “छैन।”

हामी केवल अप्रत्यक्ष माध्यमहरू (प्रार्थना, बाइबल, अगमवक्ताहरू, ...) बाट मात्र परमेश्वरसँग कुरा गर्न सक्छौं। हामी परमेश्वरसँग प्रत्यक्ष रूपमा बोल्न नसक्नुको कारण के हो? के यो सधैं यस्तै थियो? के हामी कहिल्यै त्यसरी कुरा गर्न सक्षम हुनेछौं र?

1

सुरुमा परमेश्वरले मानवजातिसँग कसरी सञ्चार गर्नुभएको थियो?

2

मानवजातिले परमेश्वरसँगको सञ्चार कसरी बन्द भयो?

3

परमेश्वरले सञ्चारलाई पुनःस्थापित गर्न कसरी प्रयास गर्नुभयो?

4

हामी अहिले परमेश्वरसँग किन प्रत्यक्ष कुराकानी गर्न सक्दैनौं?

5

आज हामी परमेश्वरसँग कसरी सञ्चार गर्न सक्छौं?

सुरुमा परमेश्वरले मानवजातिसँग कसरी सञ्चार गर्नभएको थियो?

“अनि परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई यो आज्ञा दिनुभयो, ‘तिमी बगैँचाका जुनसुकै फलफूलका रुखहरूबाट निसङ्कोच खान सक्छौ’” (उत्पत्ति २:१६)

सुरुमा, परमेश्वरले संसारलाई मानिसहरू बस्नका लागि सृष्टि गर्नुभएको थियो (यशैया ४५:१८)।

जब सबै कुरा तयार भयो, उहाँले पृथ्वीको माटोबाट आदमको सृष्टि गर्नुभएको थियो (उत्पत्ति २:४-७)।

त्यही दिन, उहाँले आदमको एउटा करडबाट हव्वाको सृष्टि गर्नुभएको थियो (उत्पत्ति २:१८, २१-२२)।

मानवजाति अब पूर्ण थियो र नव-सृजित संसारमा बस्नका लागि तयार थियो (उत्पत्ति १:२७)।

सरुमा परमेश्वरले मानवजातिसँग कसरी सञ्चार गर्नेभएको थियो?
“अनि परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई यो आज्ञा दिनुभयो, 'तिमी बगैँचाका जुनसुकै फलफूलका रुखहरूबाट निसङ्कोच खान सक्छौः'” (उत्पत्ति २:१६)

यस प्रक्रियाको दौरानमा,
परमेश्वर र आदमबीच धेरै
कुराकानी भएको थियो:

- यस प्रक्रियाको दौरानमा,
परमेश्वर र आदमबीच धेरै
कुराकानी भएको थियो:).
- उहाँले उनका सीमाहरू
तोकिदिनुभएको थियो
(उत्पत्ति २:१६-१७)।
- उहाँले उसलाई पशु-
प्राणीहरूको नाम राख्न
भन्नुभयो (उत्पत्ति २:१९)।
- उहाँले उनलाई हव्वासँग
चिनाउनुभयो र उनीहरूलाई
विवाहमा बाँधिदिनुभयो
(उत्पत्ति २:२२-२४)।

सरुमा परमेश्वरले मानवजातिसँग कसरी सञ्चार गर्नेभएको थियो?

“अनि परमेश्वरले मानिसलाई यो आज्ञा दिनुभयो, ‘तिमीले बगैँचाका जुनसुकै फलफूलका रुखहरूबाट निसङ्कोच खान सक्छौ’” (उत्पत्ति २:१६)

परमेश्वरले आदम र हव्वालाई उनीहरूले कस्तो व्यवहार गर्नुपर्छ र के खानुपर्छ भनी निर्देशन दिनुभएको थियो (उत्पत्ति १:२८-२९)।

उहाँले उनीहरूलाई सामाजिक प्राणीको रूपमा सृष्टि गर्नुभयो, जसले आपसमा मात्र नभई अन्य प्राणीहरू (जस्तै स्वर्गदूतहरू) सँग पनि कुराकानी गर्न सक्थे।

उहाँले उनीहरूलाई सामाजिक प्राणीको रूपमा सृष्टि गर्नुभयो, जसले आपसमा मात्र नभई अन्य प्राणीहरू (जस्तै स्वर्गदूतहरू) सँग पनि कुराकानी गर्न सक्थे।

त्यस समयदेखि, उहाँ प्रत्येक दिन हावा शीतल भएको बेला उनीहरूलाई भेट्नुहुन्थ्यो (उत्पत्ति ३:८)।

मानवजातिले परमेश्वरसँगको सञ्चार कसरी बन्द गऱ्यो?

“उनले उत्तर दियो, ‘मैले बगैंचामा तपाईंको आवाज सुनें, र म नाङ्गै भएको हुनाले म डराएँ; त्यसैले म लुकेँ” (उत्पत्ति ३:१०)

आदम र हव्वा स्वतन्त्र रूपमा रोज्न सक्ने क्षमताका साथ सिर्जना गरिएका थिए। उनीहरूले त्यो स्वतन्त्रता प्रयोग गर्न सक्नु भनेर परमेश्वरले उनीहरूलाई सबै कुरा दिनुभयो, तर एउटा रुख भने आफ्नै लागि राख्नुभयो (उत्पत्ति २:१६-१७)।

त्यही रुखमा, सर्पको रूप धारण गरेर आदम र हव्वाको भलो चाहेको स्वाड पार्ने परीक्षाकर्ताले उनीहरूलाई धेरै असत्य कुराहरू भन्यो (जुन हव्वाले आदमलाई सुनाई): तिमीहरू अमर छौं (“तिमीहरू मर्दै मर्दैनौं”); तिमीहरू ईश्वर जस्तै हुनेछौं (“तिमीहरू परमेश्वर जस्तै हुनेछौं”); परमेश्वरले तिमीहरूबाट सत्य लुकाउनुहुन्छ (“परमेश्वरलाई थाहा छ कि...”) (उत्पत्ति ३:१-५)।

निषेधित फलको आकर्षणमा परेर हव्वाले त्यो खाई र आदमलाई पनि उकासी, जसले गर्दा उसले पनि खायो (उत्पत्ति ३:६)।

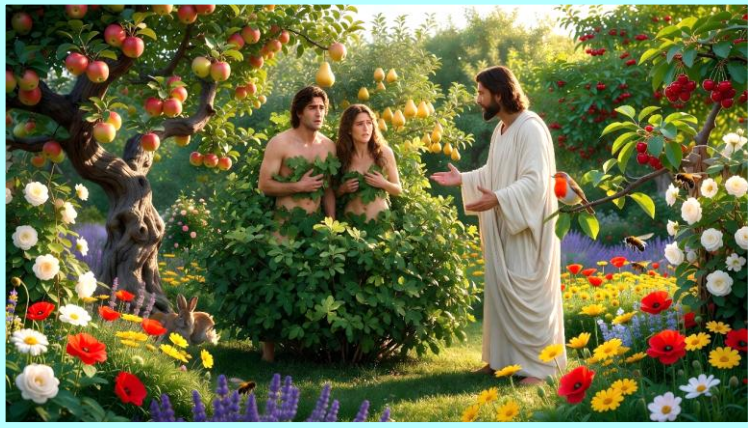
त्यही क्षण, उनीहरूलाई ढाकेको महिमाको वस्त्र हरायो; उनीहरूले आफू नाङ्गै भएको महसुस गरे; र आफ्ना गल्ती लुकाउन उपायहरू खोज्न थाले (उत्पत्ति ३:७)।

त्यसपछिको अर्को नकारात्मक प्रतिक्रिया यो थियो कि उनीहरूले आफ्नो आज्ञाभङ्गको कारण यति धेरै दोषी महसुस गरे कि उनीहरू परमेश्वरसँग अरू कुराकानी गर्ने चाहँदैनथे (उत्पत्ति ३:८)।

परमेश्वरले सञ्चारलाई पुनःस्थापित गर्न कसरी प्रयास गर्नुभयो?

“तर परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई बोलाएर भन्नुभयो, ‘तिमी कहाँ छौ?’” (उत्पत्ति ३:९)

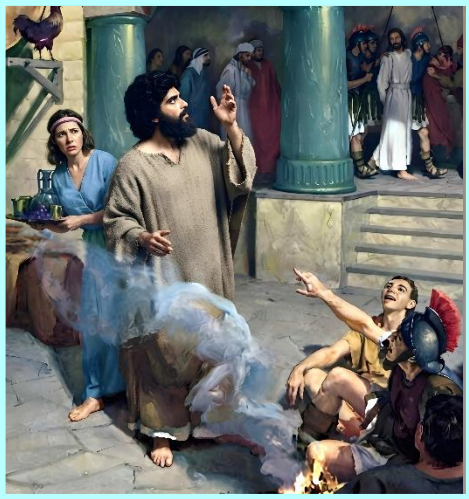
आदम र हव्वाले पाप गरेका छन् भन्ने जानेर पनि परमेश्वर—आफ्नो बानी अनुसार—उनीहरूसँग बोल्न नजिक आउनुभयो। पहिलो जस्तै, खुसीसाथ उहाँलाई भेट्न आउनुको सट्टा, परमेश्वरले उनीहरूलाई भेट्न बोलाउनुपऱ्यो (उत्पत्ति ३:८-९)।

यद्यपि उनीहरू परमेश्वरसँग कुराकानी गर्न चाहँदैनथे, परमेश्वर भर्ने उनीहरूसँग सञ्चार गर्न चाहनुहुन्थ्यो। उहाँ पापीको साथबाट पछि हट्नुभएन, बरु उनको पश्चात्तापको खोजी गर्दै उनी पापको सामना गरेको उनलाई महसुस गराउनुभयो (उत्पत्ति ३:१०-११)।

शताब्दीयौं पछि, परमेश्वरले अर्का पापीलाई पश्चात्तापमा ल्याउन उहाँतर्फ हेर्नुभयो: पत्रुस (लूका २२:६१-६२)।

आफ्नो पाप स्वीकार गर्ने पत्रुसको विपरीत, आदम र हव्वाले परमेश्वरको अगाडि आफूलाई निर्दोष साबित गर्ने प्रयास गरे र आफ्नो अपराधको दोष अरूलाई दिए (उत्पत्ति ३:१२-१३)।

आज, हामी मानिसहरू पनि उस्तै ढाँचा अपनाउँछौं। हामी पापमा टाँसिएर रहन्छौं र आफूलाई सही ठहराउने प्रयास गर्छौं। पाप हामीमा "टाँसिएको" भए तापनि, परमेश्वर अझै पनि हामीलाई पुनर्स्थापित गर्न चाहनुहुन्छ, र उहाँ हामीलाई बोलाउनुहुन्छ: “मेरो ठाउँमा आओ” (यशैया ५५:३)।

हामी अहिले परमेश्वरसँग किन प्रत्यक्ष कुराकानी गर्न सक्दैनौं?

“उहाँले मानिसलाई बाहिर धपाएपछि, जीवनको रुखको बाटो पहरा दिनका लागि अदनको बगैंचाको पूर्वतिर करुबहरू र चारैतिर घुमिरहने ज्वालामय तरवार राख्नुभयो” (उत्पत्ति ३:२४)

परमेश्वरले पापी जोडीलाई उनीहरूको पापको परिणामहरू प्रस्तुत गर्नुभयो, जसमध्ये अदनबाट निकालिएपछि परमेश्वरसँग पुनः प्रत्यक्ष रूपमा बोल्न असम्भव हुनु पनि एक थियो (उत्पत्ति ३:१६-२४)।

परिणामहरू:

हव्वा

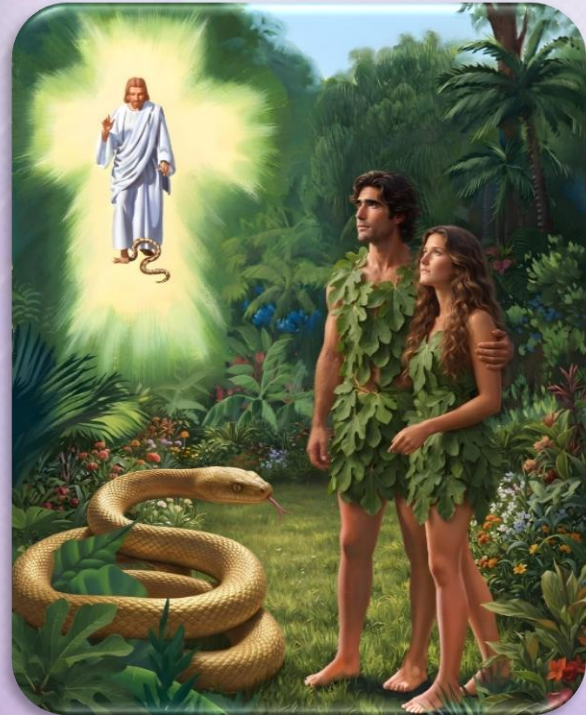
- प्रसवको समयमा कष्ट र पीडा
- आदमसँगको समानताको क्षति

आद

- कडा परिश्रम गर्नु अन्न/भोजन उब्जाउनु

सबै

- मृत्यु
- परमेश्वरबाट अलग

पापको परिणामहरू सुनाउनुअघि, परमेश्वरले उनीहरूलाई समाधान प्रस्तुत गर्नुभयो: हव्वाको एक सन्तानले सैतानको शक्तिलाई अन्त्य गर्नेछ र मानवजातिको पुनर्स्थापना गर्नेछ (उत्पत्ति ३:१५)।

अगमवक्ताहरूद्वारा, परमेश्वरले मुक्ति कसरी पूरा हुन्छ भन्ने कुरा सञ्चार गर्नुभयो: परमेश्वर स्वयं देहधारी हुनुभयो, हाम्रा पापहरूका लागि मृत्यु भोग्नुभयो, पुनरुत्थान हुनुभयो, र हामीलाई अनन्त जीवन प्रदान गर्नुभयो (यशैया ९:६; ५३:६, १०-११)।

पाप सुरु हुनेबित्तिकै, उद्धारकर्ताको प्रतिज्ञा पनि सुरु भयो।

आज हामी परमेश्वरसँग कसरी सञ्चार गर्न सकछौं?

“हे मानिसको छोरा, मैले तिमीलाई इस्राएलका घरानाका लागि पहरेदार बनाएको छु; त्यसैले मैले भनेको वचन सुन र मेरो तर्फबाट उनीहरूलाई चेतावनी देऊ।” (इजकिएल ३३:७)

आज हामीसँग सञ्चार गर्नका लागि परमेश्वरले दुईवटा “सन्दर्भ पुस्तकहरू” लेख्नुभएको छ: सृष्टि, र बाइबल (रोमी १:२०; २ तिमोथी ३:१५)।

यद्यपि सृष्टिले हामीलाई सृष्टिकर्ताको बारेमा बताउँछ, यो पापद्वारा गहिरो रूपमा दूषित भएको छ। तर बाइबलमा परमेश्वरबाट सन्देश प्राप्त गर्ने अगमवक्ताहरूद्वारा प्रसारित स्पष्ट र प्रत्यक्ष मार्गनिर्देशनहरू छन्। बाइबलमा, हामी येशूको जीवन र सेवामा परमेश्वरको सबैभन्दा पूर्ण प्रकटीकरण पनि पाउँछौं (हिब्रू १:१-२)।

यसमा, हामी को हौं, कहाँबाट आएका हौं, र कहाँ जाँदैछौं भन्ने कुरा पत्ता लगाउँछौं। त्यहाँ हामीले हाम्रो जीवनका लागि परमेश्वरको उद्देश्य पाउँछौं।

यसबाहेक, परमेश्वरले हामीसँग प्रार्थना (भजनसंग्रह ५:२); स्वर्गदूतहरू (प्रेरित ८:२६); अगमवक्ताहरू (योएल २:२८); र, विशेष गरी, पवित्र आत्माद्वारा सञ्चार गर्नुहुन्छ (यूहन्ना १४:२६)।

“मानिस र परमेश्वरबीच सहकार्य हुनुपर्ने थियो। तर आदमको आज्ञाभङ्गले गर्दा यो योजनामा ठूलो बाधा पुग्यो। सैतानले उसलाई पाप गर्न लगायो, र आदमले पाप गरेपछि परमेश्वरले उहाँसँग त्यसरी कुराकानी गर्नुभएन जसरी पाप नगरेको समयमा गर्नुहुन्थ्यो। पतनपछि ख्रीष्ट आदमका शिक्षक बन्नुभयो। उहाँले मानवजातिको लागि परमेश्वरको स्थानमा कार्य गर्नुभयो, जसले मानव जातिलाई तत्कालको मृत्युबाट बचाउनुभयो। उहाँले मध्यस्थकर्ताको पद सम्हाल्नुभयो। आदम र हव्वालाई उनीहरूको भक्तिमा फर्कनका लागि एउटा परीक्षाको समय (probation) दिइएको थियो, र यस योजनामा उनीहरूका सबै भावी पुस्ताहरू समावेश थिए। (Letter 91, 1900, pp. 3-6)।

परमेश्वरका पुत्रको प्रायश्चित बिना परमेश्वरबाट मानिसमा आशिष् वा मुक्तिको कुनै सञ्चार हुन सक्दैनथ्यो। परमेश्वर आफ्नै नियमको आदरका लागि संवेदनशील हुनुहुन्थ्यो। त्यो नियमको उल्लङ्घनले परमेश्वर र मानिसबीच भयानक विभाजन ल्याएको थियो। आदमलाई उहाँको निर्दोषतामा उहाँका सृष्टिकर्तासँग प्रत्यक्ष, निःशुल्क र खुसीको संगति प्रदान गरिएको थियो। उहाँको आज्ञाभङ्गपछि, परमेश्वरले मानिससँग केवल ख्रीष्ट र स्वर्गदूतहरूद्वारा मात्र सञ्चार गर्नुहुनेछ (The Signs of the Times, January 30, 1879)।

परिशिष्ट: एलेन जी. ह्वाइटको जीवनी

युनिस र रोबर्ट हार्मनका आठ जना बच्चाहरूमध्ये सबैभन्दा कान्छी एलेन गुल्ड र एलिजाबेथ हार्मनको जन्म नोभेम्बर २६, १८२७ मा गोरहम, मेन, अमेरिकामा भएको थियो।

त्यसको केही समयपछि नै उनीहरूको टोपी बनाउने व्यवसाय विस्तार गर्न परिवार मेनको ठूलो शहर पोर्टल्याण्डमा सरेको थियो।

जब एलेन नौ वर्षकी थिइन्, उहाँकै एउटा सहपाठीले उहाँलाई ढुङ्गाले हानेपछि अनुहारमा गम्भीर चोट लागेको थियो। चोटले उहाँमा दीर्घकालीन असर छोड्यो जसले गर्दा उहाँले विद्यालय छोड्नुपर्थ्यो र उहाँको सामाजिक जीवन सीमित भयो।

परिवारले विलियम मिलरका शिक्षाहरू स्वीकार गर्‍यो, र एलेनले १८४२ मा मेथोडिस्ट चर्चमा बप्तिस्मा लिनुभयो।

तर एलेनले आफू हराएको महसुस गर्नुभयो, र पास्टर लेभी स्टकम्यानले परमेश्वरको साँचो प्रेम बुझ्न मद्दत नगरेसम्म आफूलाई मुक्तिको लागि अयोग्य ठान्नुभयो।

त्यस क्षणदेखि, उहाँ येशूको गहिरो प्रेममा पर्नुभयो र आफ्नो बाँकी जीवन उहाँकै सेवामा बिताउनुभयो।

